

Adventni SVET JE NAŠA NJIVA Pregled

I ŠABATNI GLASNIK

„Ovde je postojanost svetih, ovde su oni koji drže zapovesti Božje i veru Isusovu.” Otk. 14:12.

IZD. 73, BR. 34.

BETL KRIK, MIČ., AVGUST 25, 1896.

CEO BR., 2182.

SILA MILOSTI

ALONZO T. JONES

Postoji sila u milosti kao što postoji i sila u grehu. I postoji “mnogo više” sile u milosti, nego u grehu. Jer “gde se pokazao greh, milost se pokazala u još većoj meri.”

Otkrili smo da postoji sila u grehu da vlada nad čovekom, i da ga drži pod svojom vlašću. Isto tako postoji sila milosti da vlada nad grehom i da drži čoveka pod vlašću milosti, nasuprot sve sile greha. Jer “gde se pokazao greh, milost se pokazala u još većoj meri: da bi, kao što greh vlada..... i milost vladala.”

Reč “vladati” ovde primenjena na milost, je ista reč koja se primenjuje na greh. Na greh se odnosi isto tako precizno kao na milost. Definicija reči “vladati” je potpuno istinita kada se odnosi na milost, kao i kada se ukazuje na greh: “Imati i sprovesti vrhovnu vlast; sprovesti zapovednički uticaj; dominirati; neodoljivo preovladati; postojati rasprostranjeno ili isključivati nešto drugo.”

Sve ovo je istinito u pogledu milosti, kao što je i u pogledu greha. Kao što greh ima i sprovođa vrhovnu vlast i neodoljivo prevladava do isključenja svega ostalog gde vlada, isto tako milost će imati i sprovođa vrhovnu vlast i neodoljivo preovladavati do isključenja greha, gde je dopušteno da vlada. Jer „kao što je greh vladao.....isto tako milost može da vlada.” „Kao” i „isto tako” – razmišljajte o ovim izrazima. „Kao” i „isto tako” – šta znače ovi izrazi? Oni nemaju drugo značenje osim „istog obima ili stepena; na isti način; isto; čak kao; baš kao.” Kao što je greh vladao, - u istom stepenu je trebalo da milost vlada i u istom stepenu će vladati, gde god da joj je to dopušteno.

Ovi izrazi naglašavaju ranije pomenutu potrebu da se vladavina greha prepozna kao apsolutna. Vladavina milosti mora biti apsolutna, ili će njena namera biti osujećena. Ali vladavina greha mora biti prepoznata kao apsolutna, jer u suprotnom vladavina milosti ne može biti apsolutna; jer kao što je greh vladao, isto tako i milost. Stoga je savršeno jasno, da neprepoznati silu i vladavinu greha kao apsolutnu, znači osujetiti Božju milost.

Zbog toga Pismo tako snažno insistira na činjenici sile i vladavine greha nad čovekom. Zato Gospod želi da ovu činjenicu uvek imamo na umu. Gospod želi da ljudi budu apsolutno slobodni od greha i da budu sluge pravednosti. Ali ovo nije moguće sve dok čovek u potpunosti ne

prepozna silu i vlast greha. Stoga on ljudima ponavlja iznova i iznova, i uvek insistira na tome da oni sami od sebe nemaju nikakvu silu protiv greha; da su robovi sile koja ih sprečava da čine dobro koje bi želeli, i koja ih prisiljava da čine zlo koje mrze. Ovo Gospod govori ljudima, zato što je sve istina; on želi da ljudi veruju u ono što on kaže u pogledu sile i vlasti greha, kako bi mogli upoznati silu i vlast milosti.

Jer milost treba da vlada isto tako potpuno, kao što je greh uvek vladao. Sila greha treba da se slomi da rob postane slobodan, i više na služi grehu. „Znajući da je naša stara ličnost zajedno s njim razapeta, kako bi se naše grešno telo onemogućilo, da više ne robujemo grehu.” Ljudi su služili grehu: oni služe grehu. Ali Bog se pobrinuo da od sada ne služe grehu; da budu slobodni od greha i sluge samo pravednosti, kao što su ranije bili slobodni od pravednosti i sluge samo grehu. “Jer greh neće da vlada vama, budući da niste pod zakonom nego pod milošću.” „Gde se pokazao greh, milost se pokazala u još većoj meri: Da bi, kao što greh vlada u smrti, tako i milost vladala pravednošću za život večni kroz Isusa Hrista, Gospoda našega.”

Stoga je savršeno jasno, da bismo zadobili vladavinu milosti u našu korist, od suštinske važnosti je da priznamo vlast greha. Da bismo upoznali silu milosti, od suštinskog je značaja da priznamo silu greha. I da bismo osigurali neprestanu silu i vladavinu milosti, od suštinskog je značaja da postoji neprestano priznavanje sile greha. Da bi se osigurala apsolutna vladavina milosti, suštinski je da neprestano priznajemo našu apsolutnu slabost i bespomoćnost u prisustvu sile greha; priznati da “u nama ne prebiva ništa dobro;” i da se “ne možemo uzdati u telo.” Onda je raščišćen put da se milost manifestuje. I pošto ništa ne ometa silu milosti, njena vladavina će biti potpuna.

Mi treba neprestano da priznajemo našu slabost, našu apsolutnu bespomoćnost; ali ne treba da se žalimo na to. Upravo ovde mnogi promašuju pravi put. Oni osećaju svoju slabost, oni to priznaju; ali oni to čine samo da bi se žalili i doveli sebe u obeshrabrenje, čak i u očajanje. Sve je to pogrešno; ovo u potpunosti vodi na pogrešan put. Ispravno je i suštinski da uvek priznamo svoju slabost, našu apsolutnu bespomoćnost. Ovo je ključ cele situacije. Ali umesto da se žalite na to, zahvalite Bogu na tome; jer Isus kaže: „Dovoljna ti je moja milost, jer se moja sila u potpunosti pokazuje u slabosti.” Umesto da budete obeshabreni svojom slabošću, hvalite se njome; jer je zapisano, „Zato ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da bi Hristova sila

ostala nada mnom.” Sve dok osećamo da imamo snage da se izborimo sa grehom, mi zavisimo od toga, umesto od milosti, i bivamo poraženi: mi zavisimo od sebe samih umesto od Gospoda, i tako padamo. Ali kada neprestano priznajemo našu apsolutnu slabost i prepoznajemo činjenicu da ne postoji nikakva sila, ni pomoć, ni bilo šta dobro u nama protiv sile greha, onda ćemo u potpunosti zavisiti samo od Gospoda: sva naša nada će biti u milosti. I pošto je na taj način put potpuno i neometano otvoren za delovanje milosti, milost će u potpunosti zaokupirati i vladati nasuprot sile greha. I onda „greh neće vladati nad vama jer niste pod zakonom nego pod milošću.”

Tako „kada sam slab, onda sam jak.” Samo kada smo slabi možemo zaista biti jaki. Ni jedan Hrišćanin ne želi da se oseti nikako drugačije osim slabim, jer tada zna da je otvoren put da vlada milost; i tako kada je slab onda je jak – „jak u sili njegove moći.” Kada se osećate jakim, svakako ste slabi; jer snaga ne dolazi od vas da je možete osetiti, nego od Gospoda da možete verovati. Kada se osećate snažnim, mislite da možete stajati. Ali „ko misli da stoji, neka pazi da ne padne.” Ali kada se osećate slabim i znate da ne možete da stojite, onda „će vas on podržati: jer Bog može da učini da stojite.” Zahvalite Gospodu zato što osećate svoju slabost, i čak i onda verujte da je vaša slabost veća nego što osećate. A onda verujte u Gospodnju snagu za vas i da će njegova prebivajuća milost da utisne snagu u vaš život i da vlada nad silom greha – vladajući pravednošću za večni život kroz Isusa Hrista, našeg Gospoda. A onda pošto je istina Božja da „kao što je greh vladao...tako i milost vladala,” i „greh više neće vladati nada vama: jer ste...pod milošću,” – onda će pod vladavinom milosti biti podjednako lako činiti ispravno, kao što je pod vladavinom greha bilo lako činiti pogrešno. Onda će se ispostaviti zaista, da je Njegov jaram lagan i njegovo breme lako.“